

عنوان مقاله:

تعیین محدوده آسایش حرارتی ساکنین شهرک ساحلی دریاکنار با شاخص های گیونی و ماهانی

محل انتشار:

اولین کنفرانس عمران، شهرسازی، معماری و محیط زیست (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

میثم رستگار - کارشناس ارشد معماری، موسسه آموزش عالی طبری بابل

سعیده تیزکار - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین موارد در طراحی خوب ساختمان، تامین آسایش حرارتی است. آسایش حرارتی حالتی است که فرد برای تغییر شرایط دمایی محیط هیچ اقدام رفتاری را انجام ندهد. در تعریف استاندارد اشری (استاندارد ۵۵) آسایش دمایی شرایطی ذهنی است که احساس رضایت از شرایط دمایی محیط را بیان می کند. هدف اصلی این پژوهش، ارائه محدوده آسایش حرارتی با استفاده از جدول سایکرومتریک گیونی و جدول شاخص ماهانی است برای شهرک ساحلی دریاکنار است. روش تحقیق این مقاله به صورت توصیفی و تحلیل توسط نرم افزار صورت گرفته است و جمع آوری اطلاعات به صورت کتابخانه ای است. معیارهای آسایش حرارتی در شهرک ساحلی دریاکنار (اقلیم معتدل و مرطوب) با استفاده از نمودار زیست اقلیمی ساختمانی گیونی و جدول ماهانی مورد مطالعه و استخراج قرار گرفته است در ادامه به وسیله نقاله خورشیدی به جهت گیری بهینه برای ساختمان ها پرداخته شده است. همینطور با استفاده از نرم افزار Climate Consultant و فایل اقلیمی نزدیک ترین ایستگاه هواشناسی که مربوط به شهر بابل است و با فرمت EPW استفاده شده تا راهکار های طراحی بیشتری استخراج و معرفی شود. نتایج تحلیل شاخص گیونی نشان میدهد که استفاده مناسب از سایبان، جذب داخلی گرما، افزایش سیستم جذب مستقیم ایستا، تجهیزات گرمایشی با رطوبت زنی و تجهیزات خنک کننده رطوبت ساز میتواند باعث دستیابی به محدوده آسایش حرارتی در زمان بیشتری از سال شود و همچنین تحلیل شاخص ماهانی بیانگر این است که بهترین جهت گیری برای ساختمان های شهرک ساحلی دریاکنار، جهت گیری شرقی - غربی است و در جهات شرقی، غربی و شمالی استفاده از شیشه هایی با لایه های کم گسیل باعث کاهش اتلاف حرارتی و در جهت جنوب با استفاده از شیشه های شفاف می توان بیشترین دریافت گرمایی خورشیدی را داشت.

کلمات کلیدی:

آسایش حرارتی، شاخص گیونی، شاخص ماهانی، دریاکنار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1406575>

